

اثر شدت توربولنس جریان آزاد و گرادیان فشار بر شکل گیری لایه گذرا در کanal واگرا

محسن کهرمⁱ، سعید فریورⁱⁱ، سید محمد جوادیⁱⁱⁱ

چکیده

ترکیبی از روش تقریبی پل هاوزن و روابط تجربی رِدفورد، جونگو، جانسون و دیگران برای تشخیص نقطه آغاز لایه مرزی گذرا در جریان با گرادیان فشار مثبت و برای شدت اغتشاش‌های متفاوت بکار رفته است. یک شیپوره واگرا با زوایای مختلف، تا حدی که نقطه جدایش آن بسیار دورتر از لبه ورودی جریان به شیپوره باشد، در نظر گرفته شده است. اضافه بر این، توربولنس جریان آزاد درون شیپوره، از شدت‌های کم دامنه (تحريك خطی) تا شدت‌های پرداخته (تحريك غیرخطی) تغییر داده می‌شود. با استفاده از روش اشاره شده، محل رینولدز خنثی، نقطه آغاز لایه مرزی گذرا و نقطه جدایش از دیواره‌های شیپوره محاسبه می‌شود. نتایج نشان می‌دهند که با افزایش شدت توربولنس جریان آزاد و افزایش زاویه گشودگی شیپوره نقطه آغاز لایه گذرا به سمت نقطه تحريك خنثی و همچنین نقطه جدایش نیز به سمت لبه شیپوره نزدیک می‌شود. نتایج دیگر نشان می‌دهند که دامنه تحريكات اغتشاشات نفوذی که از جریان اصلی به کناره دیواره راه می‌یابند با افزایش فاصله از آغاز لایه گذرا، ابتدا به شدت افزایش یافته و سپس کاهش می‌یابد و به سمت مقدار ثابتی میل می‌کند. این تغییرات تابع رینولدز دهانه ورودی شیپوره نیز می‌باشد. نتایج تحقیق برای برآورد اثر شدت توربولنس جریان آزاد و گرادیان فشار بر شکل گیری لایه مرزی گذرا در تیغه‌های توربوماشین‌ها و ایرفویل‌ها استفاده می‌شود.

كلمات کلیدی:

شدت توربولنس جریان اصلی، رینولدز خنثی، لایه گذرا، نقطه جدایش، کنار دیواره

Effect of Free Stream Turbulence and Pressure Gradient on Transition on set in Diffusers

M.Kahrom; S.Farievar; M.Javadi

ABSTRACT

Paulausen integral techniques together with Johnson, Redford and Jungho correlations are used in predicting transition onset, separation point position and penetration of free stream turbulence into transitional boundary layer in a diffusing flow. Free stream turbulence intensities are set to variety of values covering both linear and non-linear disturbances. In addition, diffuser half angle opening is assumed to vary in ranges not more than that bringing separation point into transitional zone. Results show that the free stream turbulence intensity and positive pressure gradient have both direct effects to bring transition onset closer to indifference stability point. Separation point, however, moves closest towards diffuser's inlet point as pressure gradient increases and moves away as FSTI increase. FSTI effects on near wall turbulence intensity, primarily causing its increase to a maximum and later approaching to a limit for the rest of boundary layer length.

ⁱ دانشیار، گروه مکانیک، دانشکده مهندسی، دانشگاه فردوسی مشهد: Kahrom_m@yahoo.com

ⁱⁱ دانشجوی دکتری، گروه مکانیک، دانشکده مهندسی، دانشگاه فردوسی مشهد

ⁱⁱⁱ دانشجوی دکتری، گروه مکانیک، دانشکده مهندسی، دانشگاه فردوسی مشهد

KEYWORDS

free stream turbulence intensity, indifference Reynolds number, transitional boundary layer, خواهد شد، جداگانه از حل معادله اور- سامرفلد [۱۲] به دست می آید و لذا معلوم فرض می شود.

اگر اغتشاشات جریان اصلی به اندازه کافی پردازنه باشند، ناپایداری از همان ابتدای نفوذ در لایه مرزی غیر خطی است و روش های پیچیده ای برای تحلیل آن نیاز است. بسیاری از محققان در روش های عددی خود، ناپایداری خطی را تنها در جریان هایی با ($Tu < 0.5\%$) در نظر می گیرند و در بقیه موارد عملأ شکل گیری و توسعه امواج تولمین شلیشتینگ، T-S، T-S-T-S بررسی نمی شود و فرض بر آن است که لکه های توربولنسی از همان ابتدای نفوذ اغتشاشات به درون لایه آرام (پس از (Re_{ind}) فرآ شکل می گیرند؛ لذا در چنین حالتی لایه مرزی آرام بدون گذراندن مرحله رشد امواج T-S ، در فاصله کوتاهی ناپایداری سه بعدی، تولید پیچک ها و ادغام لکه ها را پی در پی انجام می دهد. این حالت از شکل گیری لایه گذرا را "Bypass" می نامند. اتفاق چنین حالتی بر روی سطوح بسیار زبر، تیغه های توربوماشین ها، بال و بدنه هواپیما ها و پرتابه ها قابل انتظار است.

با بر این؛ فرض $x_s = x_{ind}$ در مواردی که شدت اغتشاشات جریان اصلی زیاد باشد قابل قبول است و برای اغتشاشات کمتر، این دو نقطه با یکدیگر فاصله قابل توجهی دارند. مقدار این فاصله تابع شدت توربولنس جریان اصلی FSTI است. تا کنون نتیجه معتبری برای محاسبه طول منطقه گذار انتشار نیافته و یا تحت مالکیت معنوی است، [۱۱] و نویسندها این مقاله نیز به آن دسترسی نداشته اند. تشخیص صحیح موقعیت نقطه آغاز و نقطه پایان لایه گذرا دارای اهمیت است. بر روی نیافته های توربوماشین ها؛ که عموماً طول وتر کوتاهی نیز دارند، طول منطقه لایه گذرا سهم بزرگی در کل عملکرد لایه مرزی دارد. مثلاً بر روی نیافته های توربین های کاز، که با جریان هوای درون نیافته ای خنک می شوند، آغاز زود هنگام لایه مرزی گذرا به انتقال حرارت میان کاز داغ و جریان سرد درون نیافته ها کمک می کند. در این صورت نیافته ها در درجه حرارت پایین تری قرار خواهند گرفت و می توان دمای کاز خروجی محافظه احتراق و در نتیجه راندمان توربین را افزایش داد. بحث های مشابهی نیز می تواند بر روی چگونگی عملکرد ضریب اصطکاک و ضریب انتقال حرارت و تحریک لایه مرزی به کمک اغتشاشات در موارد دیگر نیز انجام شود.

اثر شدت توربولنس جریان اصلی برای شکل گیری لایه گذرا را ابتدا کلابنوف [۸] بر روی لایه مرزی آرام و سپس کندا [۹] بصورت آزمایشگاهی در $Re_x = 2.1 \times 10^6$ و برای

۱- مقدمه

بررسی و تحلیل لایه های مرزی گذرا پیچیدگی های ویژه ای دارند که مهندسان و محققان معمولاً ترجیح می دهند برای گزین از دشواری محاسبات این لایه، تاثیر این بخش از لایه مرزی را مشابه قسمت مجاور آن در لایه آرام یا مفسوش در نظر بگیرند. سهم لایه گذرا در مقدار ضریب اصطکاک یا ضریب انتقال حرارت از یک سطح؛ در مقایسه با لایه آرام، که الزاماً قبل از آن تشکیل شده است، قابل ملاحظه و گاهی بسیار بیشتر از آن است.

در شکل گیری لایه های گذرا ابتدا ناپایداری های جزئی (از طول موج های بلند) که به درون لایه آرام راه یافته اند امواج تولمین - شلیشتینگ (TS) را شکل می دهند. در ادامه این مسیر بعضی از طول موج های بلند تحت شرایطی، این امکان را می یابند که دامنه خود را افزایش دهند. تحلیل خطی اور- سامرفلد [۱۲] مربوط به چنین فرآیندهایی است که از نقطه مشخصی به بعد در لایه مرزی آرام، باند خاصی از امواج نفوذی؛ که طول موج بلند دارند شناسن تقویت دامنه نوسانات را در ادامه راه خود، خواهند یافت. این نقطه مشخص از لایه مرزی آرام را نقطه بی تفاوت (Indifference) برای تحریک اغتشاشات می نامند و عدد رینولدز آن را به Re_{ind} نشان می دهند. پس از رشد کافی دامنه اغتشاشات (یا امواج پر دامنه تولمین - شلیشتینگ)، شکل های غیر خطی این امواج در طول لایه مرزی گسترش یافته و در کنار دیواره پیچک ها را ایجاد می کنند، که با توسعه و نهایتاً از به هم پیوستن این پیچک ها لکه های توربولنسی و با به هم پیوستن لکه های توربولنسی لایه مرزی توربولنت شکل می گیرد. نقطه بی تفاوت x_{ind} در داخل لایه مرزی آرام قرار دارد و با نقطه بحرانی یا آغاز لایه مرزی گذرا، x_s ، فاصله دارد. نقطه x_{ind} مقدم بر نقطه x_s یا رینولدز بحرانی قرار می گیرد. گرانویل [۲] در روش خود اختلاف Re_θ این دو نقطه را از معادله (۱) به دست می دهد:

$$(1) Re_\theta(x_s) - Re_\theta(x_{ind}) = 450 - 400e^{60\lambda_m}$$

در این رابطه:

$$(2) \lambda_m = \frac{1}{x_s - x_{ind}} \int_{x_{ind}}^{x_s} \lambda(x) dx$$

برای به دست آوردن فاصله $x_s - x_{ind}$ دو رابطه فوق و معادله (۳) و معادله پیوستگی در هر مقطع از طول شیپوره، به صورت چرخشی با یکدیگر حل می شوند تا هر دو معادله (۱) و (۲) صادق باشند. مقدار $Re_{\theta,ind}$ ، همانطور که توضیح داده

با این مقدمه، در این تحقیق یک شبیه‌سازی واگرای دیوارهای تخت برای جریان هوا با شدت اغتشاشات مختلف در ورودی و برای دو سرعت متفاوت m/s $U_{in} = [10, 20]$ بررسی می‌شود. در هر مورد نقطه آغاز ناپایداری $Re_{\theta,ind}$ و تاثیر پذیری نقطه گذار ($Re_{\theta,trans}$) از شدت توربولنس جریان اصلی محاسبه می‌شود، شدت توربولنس در کنار دیواره، نقطه جدایش و فاصله نقطه آغاز گذار تا نقطه جدایش محاسبه و مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

۲- تئوری

در این تحقیق از معادله توزیع سرعت پل هاوزن؛ که جانسون [۵] آن را اصلاح کرده است و برای لایه مرزی گذرا در ناحیه مقدماتی (Pre-transition) و تا جایی که تحريكات داخل لایه مرزی خطی فرض می‌شوند، به شکل زیر استفاده می‌شود:

$$(2) \quad \frac{u}{U} = 2\left(\frac{\eta}{\delta}\right)^3 - 2\left(\frac{\eta}{\delta}\right)^5 + 6\left(\frac{\eta}{\delta}\right)^6 - 5\left(\frac{\eta}{\delta}\right)^7 + \frac{1}{6}\left(\frac{\eta}{\delta}\right)^8$$

علاوه بر ضریب شکل λ ، ضریب مطالعات خود را در لایه مرزی در روابط این تحقیق استفاده شده است که به صورت $H = \frac{\delta_1}{\theta}$ تعریف و با رابطه (۴) به یکدیگر مربوط می‌شوند [۱۲]:

$$(4) \quad H = \frac{\frac{2}{7} - \frac{\lambda}{120}}{\frac{985}{9009} - \frac{2\lambda}{1485} - \frac{\lambda^2}{9072}}$$

مقدار H ، ضریب شکل لایه مرزی و شاخص چگونگی توزیع سرعت در لایه مرزی است و نشان می‌دهد تا چه اندازه ای شبیه پروفیل سرعت در کنار دیواره برای رسیدن به سرعت جریان اصلی تند بوده است؛ لذا این ضریب شکل برای لایه‌های آرام و توربولنت به مقدار زیادی با یکدیگر تفاوت دارد و برای صفحه تخت به ترتیب تقریباً برابر $6/2$ و $1/4$ است. برای هر لایه گذرا ضریب شکل H به شیوه خاصی تغییر می‌کند که تابع چگونگی شکل گیری و رشد لکه‌های توربولنسی و همچنین تابعی از گرادیان فشار در طول مسیر است.

به طور کلی تا نقطه $Re_{\theta,ind}$ ؛ که تشابه سینماتیکی میان پروفیل‌های سرعت در لایه مرزی برقرار است، مقدار $H = 2.6$ ثابت است؛ ولی در طول لایه گذرا؛ که تشابه سینماتیکی میان پروفیل‌های سرعت وجود ندارد، مقدار H در طول مسیر مرتباً در حال تغییر خواهد بود. به همین ترتیب در رینولدزهای پایین لایه‌های توربولنت که قانون $\frac{1}{7}$ توزیع سرعت حاکم است، $H=1.25$ و به تدریج با تغییر قانون توزیع سرعت به $\frac{1}{8}$ و ... مقدار H نیز تغییر می‌یابد. به این ترتیب در لایه گذرا شکل گیری و توسعه ساختارهای لزج به تدریج به

شدت توربولنس $2/0\%$ انجام دادند. در این آزمایش‌ها شدت توربولنس جریان اصلی به وسیله یک شبکه توری در تونل باد کنترل می‌شد. آزمایش نشان داد که باند فرکانس‌های پایین این اغتشاشات، از همان ابتدای صفحه تخت شروع به رشد می‌کند و شدت توربولنس در نقاط قبل از آغاز لایه توربولنت به حدود 5% افزایش می‌یابد. نتایج همچنین نشان می‌دهند که از طیف وسیع تولید شده از فرکانس‌های طول موج بلند فقط طیف باریکی از فرکانس‌ها با افزایش دامنه مواجه می‌شوند. این دسته از فرکانس‌های تقویت شده را کنال به نام کلبانوف^۱ نام گذاری کرد.

شوواتر [۱۴] و همکاران، اثر گرادیان فشار بر روی توسعه ناپایداری و افزایش شدت توربولنس در لایه مرزی آرام را برای رسیدن به لایه گذرا و به دست آوردن ضریب انتقال حرارت بیشتر بررسی کردند. شواتر مطالعات خود را در شبیه‌سازی $2\theta = 17^\circ$ و در محدوده $Tu_{in} = 0.6\%$ انجام می‌دهد. در این مطالعات از مدل‌های مختلف توربولنسی، مانند $k-\epsilon$ و $k-\omega$ و $high Re k-\epsilon$ استفاده می‌شود و نتیجه می‌گیرد که وجود تحريكات و ناپایداری در لایه مرزی آرام برای شکل گیری لایه گذرا الزامی است. در توربین‌های کازی گذر مکرر جریان از روتور و استاتور، مقدار شدت توربولنس جریان آزاد (FSTI) را تا بیش از $Tu_\delta = 20\%$ افزایش می‌دهد و می‌توان گفت این شرط به طور طبیعی همراه با جریان اصلی درون توربوماشین وجود دارد. در شکل (۴) چگونگی انتشار منطقه پر اغتشاش لبه خروجی روتور یک توربین بر روی یک ردیف استاتور نشان داده شده است. جریان اصلی در این حالت حامل اغتشاش پردازمانه ای بر روی تیغه‌های استاتور است که در شکل گیری و طول لایه گذرا موثر است. جونکر و همکاران [۷] با کالیبره کردن مدل DNS اثر شدت توربولنس جریان اصلی در محدوده $Tu = 15.31\%$ را بر ضریب انتقال حرارت و ضریب اصطکاک روی تیغه‌های توربین کاز را که با هوا خنک می‌شود، مطالعه کردند. نتایج به دست آمده نشان می‌دهند که افزایش شدت اغتشاشات جریان اصلی بر نقطه شروع و نقطه پایانی لایه گذرا را کاهش می‌دهد و ضریب کلی انتقال حرارت از سطح تیغه افزایش می‌یابد.

عامل مهم دیگری که در شکل گیری و توسعه لایه گذرا و طول آن موثر است، گرادیان فشار است که موضوع اصلی این مقاله است. شرط لازم برای توسعه ناپایداری لایه مرزی آرام وجود گرادیان فشار مثبت در مسیر جریان است [۱۲]. بزرگی گرادیان فشار در کاهش Re_{ind} و گستره باند طول موج‌های تحریک پذیر در لایه مرزی بسیار موثر است [۱۵].

در این مقاله، L ، اندازه دهانه ورودی شیپوره فرض می‌شود و $\phi = \tan^{-1}(BL/\ell)$ یک پارامتر برای خلاصه نویسی (۱۰) است. جیمنز [۴]، نشان می‌دهد که فقط در محدوده $60^\circ < \phi < 10^\circ$ لایه مرزی است که شدت اغتشاشات جریان آزاد تاثیر کذار هستند. تقریباً در همین محدوده و به سمت $+\ell$ راهی بیشتر است که آثار قوی لزجت، مربوط به زیر لایه آرام کاهش می‌یابد و رشد گردابه‌ها و فعالیت آنها به تدریج غالب می‌شود.

تولید تعداد احتمالی لکه‌های توربولنسی در لایه گذرا تابع مقیاس طول ℓ و مقدار اینترمیتنسی و تابع توزیع طبیعی در داخل لایه است:

$$\frac{dN}{dx} = \frac{(1-\gamma)\sigma}{U \tan \alpha} \int_0^x p U \left(\frac{z}{\ell} \right)^3 dx - \frac{2N^2 \tan \alpha}{1-\gamma} \quad (11)$$

p ، احتمال تشکیل یک لکه در کنار دیواره نسبت به تعداد دفعات گمانهزنی است. تعداد گمانه‌های موفق، تابع توزیع طبیعی دارند و از (۱۲) پیروی می‌کنند:

$$p = \frac{1}{4} \left(\frac{1}{2\pi} \right)^{0.5} \int_{\infty}^{\#} \left(\frac{u}{u'} \right)^2 \exp \left(-\frac{1}{8} \left(\frac{u}{u'} \right)^2 \right) d \left(\frac{u}{u'} \right) \quad (12)$$

مقدار z در (۱۱) تعداد دفعات گمانه‌زنی لازم در یک فاصله نسبی بدون بعد $\frac{\ell}{L}$ است:

$$z = 3.2 - 2.5 \exp \left(-0.043 \frac{\ell}{L} \right) \quad (13)$$

اگر هر لکه با زاویه 2α در امتداد مسیر خود واشود و تعداد لکه‌ها در طول dx در طول مسیر برابر N باشد، در این صورت اینترمیتنسی با α و N رابطه زیر را برقرار می‌کند [۱۵]:

$$\frac{dy}{dx} = 2N \tan \alpha \quad (14)$$

2α زاویه‌ای است که با آن زاویه در امتداد حرکت خود در حال واگشایی است. گوستللو [۲] نیم مقدار این زاویه رابطه صورت زیر رابطه نویسی می‌کند:

$$\alpha = 4 + \left(\frac{22.14}{0.79 + 2.72 \exp(47.63 \lambda_\theta)} \right) \quad (15)$$

همچنین، لکه ضمن گسترش به طرفین محور انتقال خود و در امتداد جریان پخش می‌شود، (وا می‌شود). رابطه ضریب پخش لکه را نیز گوستللو به شکل زیر نتیجه گیری کرده است که در (۱۱) از آن استفاده می‌شود:

$$\sigma = 0.03 + \left(\frac{0.37}{0.48 + 3.0 \exp(52.9 \lambda_\theta)} \right) \quad (16)$$

به کمک روابط فوق، شکل‌گیری لایه مرزی گذرا و گسترش آن روی دیواره یک شیپوره تخت با گرادیان فشارهای مختلف بحث و بررسی قرار می‌شود.

ضریب شکل لایه مرزی؛ که در آن حدود، ممکن است لایه

کنار دیواره کشیده می‌شوند تا در لایه توربولنت به همان منطقه محدود شوند. بقیه قسمت‌های لایه، که تحت تاثیر حرکات اغتشاشی هستند، شکل یکنواخت تری به خود می‌گیرند. این روزند مرتبأ در طول لایه مرزی گذرا در حال تغییر و تکامل بوده و توزیع سرعت متوسط \bar{u} در لایه گذرا موجب تغییر تدریجی H از $2/59$ در شروع تا $1/26$ در انتهای لایه گذرا می‌شود. سوزن [۱۵] برای صفحه تخت و گرادیان‌های با افزایش کم فشار رابطه زیر را از آزمایش به دست می‌آورد:

$$\ln \left(\frac{H}{H-1} \right) = 0.1016 \ln Re_\theta - 0.4822 \quad (5)$$

اضافه بر تغییرات H ، سهم رفتار مغشوش در طول لایه گذرا نسبت به رفتار آرام افزایش می‌یابد؛ یعنی مقدار γ ، اینترمیتنسی در هر نقطه از لایه مرزی از x_s تا x_e مرتبأ در حال افزایش خواهد بود، جونکو [۷]، رابطه زیر را از آزمایش به دست می‌آورد:

$$\gamma = 1 - \exp(-G \zeta^2) \quad (6)$$

در این رابطه به ترتیب:

$$G = (8.3 \times E - 04) \times \left(\frac{u_E^2}{V^2} \right) Re_{xx}^{-1.34}, \quad (7)$$

$$\zeta = \frac{x - x_s}{x_e - x_s}$$

فرض شده است.

جانسون وارکن [۶] شدت توربولنس در کنار دیواره رابه صورت تابعی از اغتشاشات جریان اصلی بر پایه اندازه گیری‌های سرعت سنج سیم داغ به شکل رابطه (۸) به دست آورده اند:

$$\frac{Tu_{nw}}{Tu_{flow}} = \frac{a(H) Re_\theta^b}{(B+1)} \left(\frac{B}{2} + 1 \right)^{0.5} \quad (8)$$

ضرایب a و b برای مقادیر زیر جایگذاری شده اند:

$$a(H) = (7.07 H^2 - 0.647 H + 18.0) 10^{-5} \quad (9)$$

$$b = 2.3$$

$$c(H) = 0.0625 H - 0.116$$

و مقدار $B = (c(H) Re_\theta^b)^{0.5} \frac{\delta}{L}$ است. L مقیاس طول توربولنسی در جریان آزاد است که با ℓ مقیاس طولی اغتشاش کنار دیواره رابطه زیر را برقرار می‌کنند:

$$\frac{2}{\pi} \frac{B}{B^2 - 1} \left[\frac{1}{4} \sin(2\phi) + \frac{\phi}{2} \right] + \frac{2}{\pi(B^2 - 1)^2} \left[\tan^{-1} \left(\frac{L}{\ell} \right) - B\phi \right] = \frac{B+2}{4(B+1)^2} \quad (10)$$

مقدار ℓ حداقل فاصله ای فرض می‌شود که دو لکه توربولنس می‌توانند با این فاصله از یکدیگر تولید شوند. این مقدار در برخی منابع $\ell = 0.03L$ یا $\ell = 0.07L$ و در بعضی منابع تابعی از مختصات کنار دیواره در نظر گرفته می‌شود [۴].

می شود. در هر نقطه دیگر در طول لایه گذرا، (۵) توزیع مقدار H را به دست می دهد. به هر حال، میان H ، λ و Re_θ روابط (۳)، (۴) و (۵) برقرار است.

از رابطه (۴)، λ و از (۳) پروفیل سرعت قابل محاسبه اند. با حل دوره ای (۲) تا (۵) توزیع H و λ در طول فرضی لایه گذرا به دست می آید. از رابطه (۶) نیز تغییرات اینترمیتنسی در کنار دیواره و در طول شیپوره قابل محاسبه است.

روابط (۸) تا (۱۶) با نتایج به دست آمده از آنچه گفته شد به شرح زیر حل می شوند. ابتدا ضرائب (۹) را محاسبه می کنیم. روابط (۱۰) تا (۱۶) در حقیقت حل ضمنی نسبت به متغیرهای درونی خود دارند و در یک حلقه محاسبات تکراری باید پارامترهای داخلی خود را ارضا کنند. مثلاً مقدار B در رابطه (۱۰) با معلوم بودن $(\frac{u}{U_{nw}})$ قابل محاسبه است که از آنجا مقدار Tu_{nw} از (۸) برای هر نقطه با Re_θ و H معلوم به دست

می آیند. البته توجه داریم که در (۱۲) مقدار $\left(\frac{u}{U_{nw}}\right)$ مقدار $\frac{1}{Tu_{nw}}$ است که در دور قبلی محاسبات به دست آمده اند. به همین ترتیب، (۱۱) تا (۱۶) در یک چرخه داخلی با یکدیگر قابل حل هستند؛ به عبارت دیگر روابط (۱۲) تا (۱۶) متغیرهای درونی (۱۱) را به دست می دهند.

در نتیجه، انجام سه حلقه محاسبات فوق چنانچه مقدار λ در نقطه x_e به ۱ رسیده باشد حدس اولیه پذیرفته می شود و در غیر این صورت، دور محاسباتی جدیدی با حدس دوباره طول لایه گذرا، $x_s - x_e$ آغاز می شود.

شدت توربولنس جریان اصلی از (۵) و گرادیان فشار از طریق دو ضریب شکل λ و H بر نتایج موثر هستند.

۴- آزمون دقیق روش محاسباتی

یک شیپوره واگرا با دیوارهای تحت و دهانه ورودی $0.1m$ در نظر گرفته شده است. زاویه هر دیوار نسبت به محور شیپوره در حالات مختلف آزمون به ترتیب $\varphi = [0, 2, 3, 4, 6, 8]^\circ$ فرض شده اند. شدت توربولنس جریان آزاد در هر یک از حالات آزمون یکی از مقادیر:

$$FSTI = \%[0.25, 0.75, 1, 2, 4, 6, 8, 10, 15]$$

و سرعت ورودی جریان آزاد به شیپوره در دو رشته آزمون در هر یک به ترتیب $U_{in} = [10, 20] m/s$ فرض شده است. در این محدوده مقادیر کوچک تر $FSTI$ ، مانند ۰.۲۵ و ۰.۷۵ به تونل های باد مربوط است و تقریباً در طیف حریکات خطی لایه مرزی قرار می گیرند و به شرائطی مربوط می شوند که در تونل های باد با دقت زیادی جریان اصلی را از وجود گرداب ها پاک می کنند. این مقدار از شدت توربولنسی واقعیت صنعتی

گذرا از دیواره جدا شود، با آزمایش های شوپایر [۱۲] و همکارانش در $H = 2.1-2.4$ و روتا [۱۲] در محدوده $H = 4.0-4.05$ ذکر شده است. نتایج اندازه گیری در بقیه موارد نیز به همین صورت بسیار متفاوت است و نمی توان قانون کلی برای یافتن ضریب شکل نقطه جدایش ذکر کرد. در این تحقیق، برای فرار از دشواری گمانه زنی برای نقطه جدایش، فرض می شود شیپوره هرگز وضعیت جدایش را شامل نشود، یعنی همواره $-12 \leq \lambda < 3.4$ (رابطه ۴) باشد. با یک تقریب مطمئن در این مقاله واگرایی و طول شیپوره در محدوده ای در نظر گرفته می شود که $11 < \lambda \leq 0$ قرار گیرد. سرعت جریان آزاد در هر مقطع از شیپوره پس از کسر دبی عبوری از داخل لایه مرزی و با گستردن یکنواخت دبی باقیمانده در سطح خارج لایه مرزی محاسبه می شود. بنابراین، ضخامت لایه مرزی با سرعت جریان آزاد در طول مسیر دائماً تعامل خواهد داشت.

۳- روش حل معادلات

روابط (۵) تا (۱۶) تجربی هستند که محققان به صورت همبسته با اندازه گیری های آزمایشگاهی به دست آورده اند. روابط (۵)، (۱۵) و (۱۶) را گوستلو [۳]، (۶) و (۷) را جونکو [۷]، (۸) تا (۱۲) را جانسون و ارکن [۶]، (۱۴) را سوزان [۱۵] به دست آورده اند؛ که در این مقاله به موقع خود به مراجع مربوطه ارجاع داده شده اند.

در این تحقیق از منطقه pretransition صرفنظر و فرض می شود $Re_{\theta, md} = Re_{\theta, c}$ است و یا ($x_s = x_{ind}$). مقدار x_{ind} برای هر زاویه از شیپوره با روش isoclines [۱۲] محاسبه می شود. به این ترتیب که ابتدا با مقادیر معلوم λ_δ و Re_θ در لبه شیپوره همین مقادیر برای هر فاصله Δx بعد از آن محاسبه می شود و سپس این محاسبه به سمت x های بیشتر تکرار می شود تا نقطه ای که در آن منحنی $Re_\theta - \lambda_\delta$ منحنی حد پایداری لایه آرام؛ یعنی حل معادله اور-سامرفلد برای λ های مختلف را [۱۲] قطع کند، شکل (۲). این مقدار عدد رینولدز، Re_{md} برای این جریان است. یک نمونه از کاربرد این روش در شکل (۲) نمایش داده شده است. در شکل (۲) تغییرات Re_θ بر حسب λ_δ برای $[U_{in}, \varphi] = [10 m/s, 4^\circ]$ رسم شده است و نقطه طلاقی آن با منحنی حد پایداری لایه آرام (نقطه بی تفاوت) روی شکل مشخص شده است.

حال با فرض اینکه $x_s = x_{crit}$ باشد، یک مقدار برای طول لایه گذرا؛ یعنی مقدار $x_s - x_e$ فرض می کنیم و توجه می شود که در این صورت نقطه x_s همان انتهای لایه آرام است و در این نقطه مقادیر ضخامت ممتومن، θ ، Re_θ و H از نتایج انتها ی لایه آرام به دست می آیند. مقدار λ از (۴) محاسبه

افزایش شدت توربولنس مقدار $Re_{\theta,s}$ به شدت کاهش یافته به سمت لبه شیپوره نزدیک می‌شود. اثر واگرایی شیپوره بر کاهش $Re_{\theta,s}$ بسیار زیاد است. اگر $\varphi = 2^\circ$ باشد حتی برای شدت اغتشاشات کم دامنه (تحريك خطی)، $Re_{\theta,s}$ به حدود ۲۵۰ کاهش می‌یابد. برای شیپوره‌های با گشودگی بزرگ تر، این مقدار حدود ۲۰۰ $Re_{\theta,s}$ یا کمتر است. این نتایج برای سرعت ورودی $U_{in} = 10 m/s$ در شکل (۵) و برای $U_{in} = 20 m/s$ در شکل (۶) نمایش داده شده است. افزایش سرعت جریان ورودی بطور کلی $Re_{\theta,s}$ را برای تمام زوایای گشودگی شیپوره به مقادیر کمتری کاهش می‌دهد، شکل (۶). زاویه شیپوره یا

$grad p$ در شیپوره واگرا از عوامل موثر بر تقویت دامنه اغتشاشات در لایه مرزی هستند. با تقویت دامنه اغتشاشات در درون لایه آرام، مقدار ایترمیتینسی از نقطه ای در درون لایه آرام، یعنی از $Re_{\theta,ind}$ به بعد، شروع به افزایش می‌کند. در شکل (۷) برای دو سرعت مختلف جریان اصلی تغییرات $Re_{\theta,ind}$ نشان داده شده است و دیده می‌شود که با افزایش زاویه شیپوره مقدار $Re_{\theta,ind}$ به شدت کاهش می‌یابد.

در شکل (۸) ضربی پریب شکل جریان، λ ، برای نقطه بی تفاوت به صورت تابعی از زاویه شیپوره رسم شده است. در همین شکل نشان داده شده است که با افزایش θ ، λ -های منفی به سمت دهانه شیپوره میل می‌کنند. همچنین با افزایش زاویه شیپوره نقطه جدایش به سمت دهانه ورودی شیپوره انتقال می‌یابد و افزایش سرعت ورودی موجب جدایش در Re_{θ} بزرگ تری می‌شود، شکل (۹).

ضربی شکل لایه مرزی $H = \frac{\delta}{\theta}$ شاخص خوبی برای نمایش شکل پروفیل سرعت در لایه مرزی است. مقادیر کوچکتر H نشان می‌دهد که لایه مرزی، بیشترین تغییرات سرعت خود را در کنار دیوار انجام داده و در بقیه لایه مرزی فقط تغییرات کوچکی در سرعت انجام پذیرفته است. افزایش اغتشاشات در جریان اصلی موجب می‌شود که ضربی شکل H کاهش یابد و پروفیل سرعت در قسمت‌های بیرونی لایه مرزی به سمت سرعت ثابت میل کند، شکل (۱۰). این عملکرد با افزایش زاویه واگرایی شیپوره خصوصاً برای اغتشاشات کوچک تر به شدت کاهش می‌یابد؛ به عبارت دیگر، کاهش اغتشاشات در جریان اصلی موجب می‌شود که شیپوره واگرا با کمی افزایش زاویه، شبی سرعت در کنار دیواره را به سمت صفر کاهش دهد و در نهایت، جدایش اتفاق بیافتد. در مقابل، افزایش شدت توربولنس موجب ثبات پروفیل سرعت بوده و جدایش را به تاخیر می‌اندازد. در زوایای کوچک تر، نقاط بی تفاوت با نقطه جدایش دارای فاصله هستند و با افزایش زاویه شیپوره این

ندازند. مقادیر بزرگ تر FSTI مانند ۱۰% و ۱۵% به توربوماشین‌ها مربوط هستند که شرائط کار تیغه‌های آنها گاهی مولد شده‌های توربولنس بیشتری نسبت به مقادیر فوق نیز می‌باشند.

هدف از انجام آزمون مشخص کردن موقعیت $Re_{\theta,ind}$ ، $Re_{\theta,e}$ و $Re_{\theta,s}$ و طول لایه گذرا تحت تاثیر زوایای مختلف شیپوره و مقادیر مختلف FSTI است. به طوری که چگونگی اثر گرادیان فشار و FSTI بر اندازه طول لایه گذرا، موقعیت نقطه شروع لایه گذرا نسبت به لبه شیپوره و نقطه جدایش مشخص شود.

ابتدا دقت این روش با نتایج آزمایشگاهی /ابوغنام [۱] و مایله [۱۰] مقایسه می‌شود. شکل (۲) تاثیر گذاری اغتشاش جریان اصلی بر نقطه شروع لایه گذرا را که به وسیله ابوغنام و مایله اندازه گیری شده است؛ نشان می‌دهد. نتایج مدل محاسباتی این مقاله نیز در همین شکل رسم شده است. با مقایسه، آشکار است که نزدیکی خوبی میان نتایج محاسبات این تحقیق با نتایج آزمایشگاهی مایله و ابوغنام وجود دارد. روش عددی اگرچه روزاند تغییرات را به درستی پیش‌بینی می‌کند؛ ولی با نتایج آزمایشگاهی اختلاف دارد. این اختلاف ممکن است به دلیل استفاده از روش تقریبی isoclines و همچنین نادیده گرفتن اثر زبری با واقعیات آزمایشگاهی به وجود آمده باشد. برای به دست آوردن $Re_{\theta,ind}$ ، شیپوره با زوایای مختلف که قبل از آن اشاره شد، فرض می‌شود و منحنی تغییرات λ در طول شیپوره، با نتایج به دست آمده از حل معادله اور-سامرفلد قطع داده می‌شود تا $Re_{\theta,ind}$ در حالات مختلف گشودگی و سرعت ورودی شیپوره به دست آید. در شکل (۲) منحنی تغییرات $\lambda - Re_{\theta}$ در طول مسیر داخل شیپوره با منحنی حد پایداری، که از حل معادلات اور-سامرفلد به دست می‌آید، قطع داده می‌شود. نقطه تلاقی نقطه بی تفاوت برای تحریک لایه مرزی آرام و آغاز شکل گیری امواج تولمین-شلشتینگ محسوب می‌شود.

۵- نتیجه گیری

اثر شدت توربولنس جریان اصلی، FSTI، بر رینولدز شروع و طول لایه گذرا در یک شیپوره واگرا با دیواره‌های تخت بررسی شده است. برای هر مقدار از سرعت $U_{in} = [10, 20] m/s$ مقادیر $\varphi = [0, 2, 3, 4, 6, 8]^\circ$ و FSTI همان طور که در بخش قبل شرح داده شده است، تغییر داده می‌شوند. در شکل (۵) اثر شدت توربولنس بر نقطه آغاز لایه گذرا نمایش داده شده است. برای صفحه تخت اگر شدت توربولنس جریان اصلی ناچیز باشد، لایه گذرا از حدود $Re_{\theta,s} = 925$ شروع می‌شود و با

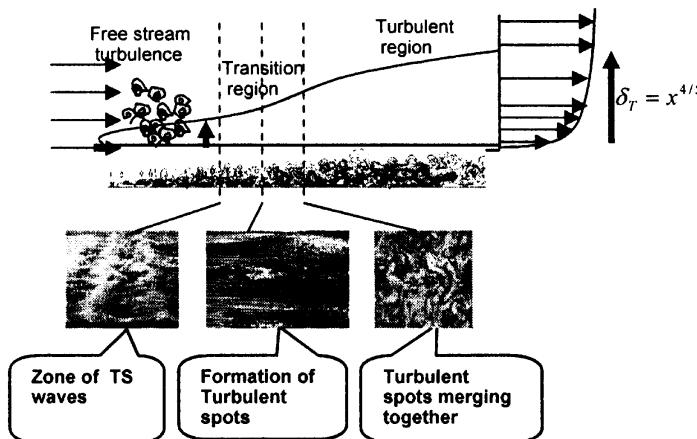
با خط پر مربوط به دو سرعت $U_{in} = [10, 2] \text{m/s}$ است که با شدت اغتشاشات جریان اصلی $Tu = \%15$ رسم شده‌اند و به کمک شاخص‌های میله‌ای حدود اثر مربوط به بقیه طیف اغتشاشات در محدوده $15\% Tu$ 0.1% علامت گذاری شده است. منحنی‌ها نشان می‌دهند اثر شدت توربولنس جریان اصلی فقط در محدوده خاصی از Re_θ بیشترین تمرکز را در کنار دیواره دارند و پس از آن، صرفنظر از شدت اغتشاشات و سرعت جریان اصلی، میزان توربولنس در کنار دیواره به سمت مقدار مشخصی میل می‌کند.

فاصله کاهش می‌یابد. در شکل (۱۲) دیده می‌شود که برای $\varphi = 0$ (جریان در کانال‌ها) این فاصله بی‌نهایت است؛ یعنی نقطه جدایش در فاصله بی‌نهایت نسبت به نقطه بی‌تفاوت قرار می‌گیرد و با افزایش زاویه شیپوره نقطه جدایش به سمت نقطه بی‌تفاوت میل می‌کند.

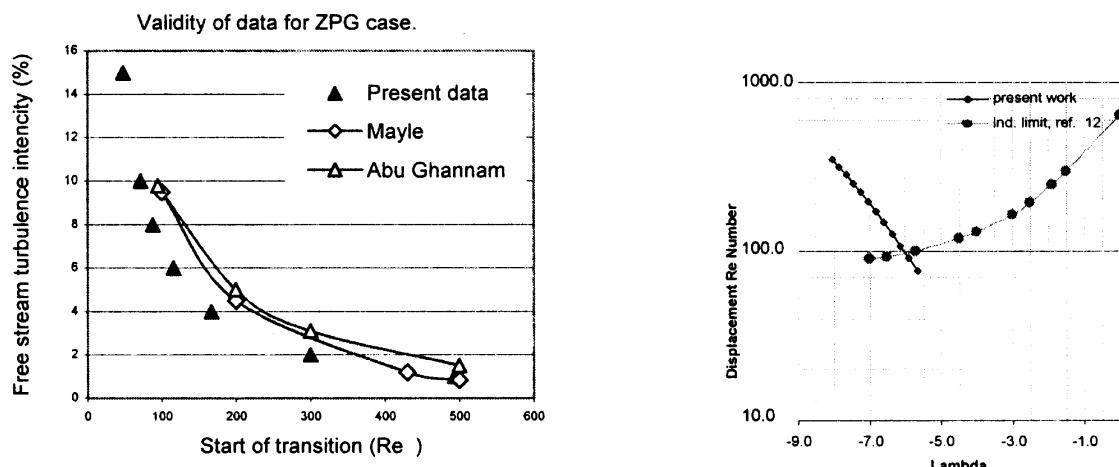
توربولنس جریان اصلی به درون لایه مرزی نفوذ می‌کند و اغتشاشات در لایه را افزایش می‌دهد تا بالآخره با نفوذ به زیر لایه آرام، به شدت کاهش می‌یابد. بیشترین تمرکز اغتشاشات در حدود کناره دیواره؛ یعنی در $10 \leq Re_\theta \leq 15$ است. شدت توربولنس همچنین در طول مسیر و با افزایش Re_θ تغییر می‌کند. در شکل (۱۳) این تغییرات رسم شده است. منحنی‌های

۶- فهرست علائم

U_{in}	سرعت ورودی به شیپوره	$a, b, c, B, G, p, z, \phi, \zeta$	پارامترهای واسطه میان روابط
U_F	سرعت در لبه لایه مرزی	$FSTI$	شدت توربولنس جریان آزاد
ZPG	گرادیان فشار صفر	$H = \delta_1 / \theta$	Free Stream Turbulence Intensity
			ضریب شکل لایه مرزی
x	طول در امتداد دیواره شیپوره	δ_1	ضخامت جابجایی
δ	ضخامت لایه مرزی،	L	مقیاس طول در جریان آزاد
γ	اینترمیتسی، سهمی از زمان که جریان در یک نقطه مفتوش است	ℓ	مقیاس طول در لایه مرزی
$\lambda = \frac{\delta^2}{v} \frac{dU}{dx}$	ضریب شکل جریان اصلی بر حسب ضخامت لایه مرزی	$s, e (x_s, x_e)$	زیرنویس‌های نقطه شروع و خاتمه
$\lambda_\theta = \frac{\theta^2}{v} \frac{dU}{dx}$	ضریب شکل جریان اصلی بر حسب ضخامت جابجایی	p	تابع احتمال توزیع لکه‌ها
θ	ضخامت ممتومن،	Re, Re_θ	عدد رینولدز در نقطه x ، رینولدز بر حسب
σ	پارامتر پخش لکه	θ	رینولدز پایداری خنثی
DNS=Direct Numerical Simulation		$Re_{ind.}$	رینولدز نقطه جدایش بر حسب ضخامت
		$Re_{\theta, sep}$	ممتومن
		$Re_{\theta, tran.}$	رینولدز آغاز لایه گذرا
		$Tu = \sqrt{\overline{u'^2}} / U$ $= 100(2k/3)^{1/2} / U$	شدت توربولنس، رابطه با انرژی توربولنسی
		δ_1	شدت توربولنس در کنار دیواره
		Tu_{nw}	

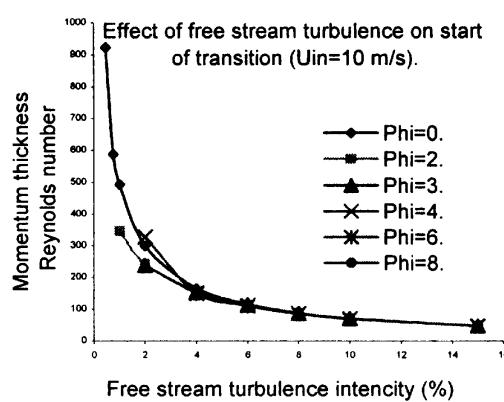

شکل (۱): مراحل کلاسیک شکل کیری، رشد دامنه و تشکیل لکه های توربولنسی و بالاخره مقدمه تشکیل لایه توربولنت نمایش داده شده است

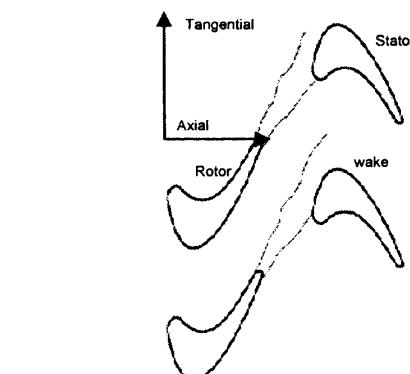

شکل (۳): مقایسه نمونه نتایج این تحقیق با نتایج آزمایشگاهی ابوغنام و مایله برای صفحه تخت

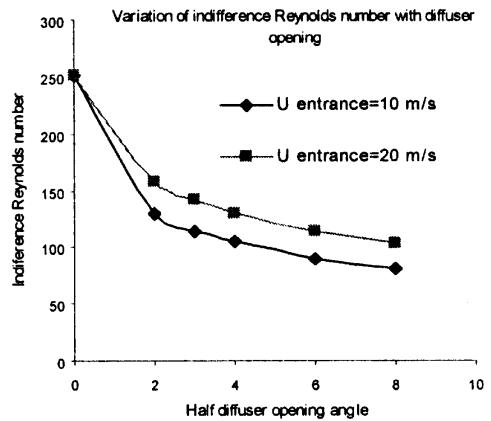
شکل (۲): یک نمونه از تشخیص رینولدز بی تفاوت

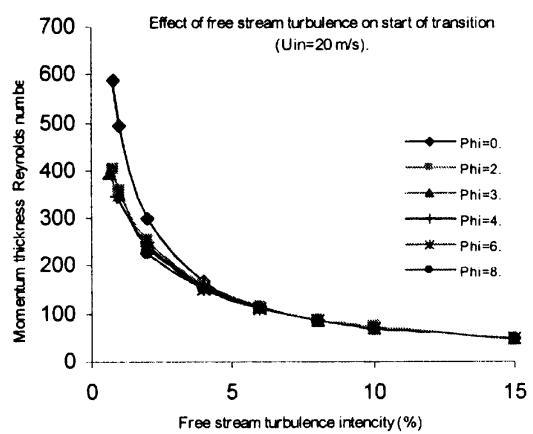
شکل (۵): اثر توربولنس جریان آزاد بر شروع لایه کذرا (با افزایش Tu آغاز نقطه کذار در فاصله دورتری از دهانه شیپوره شکل می‌گیرد)

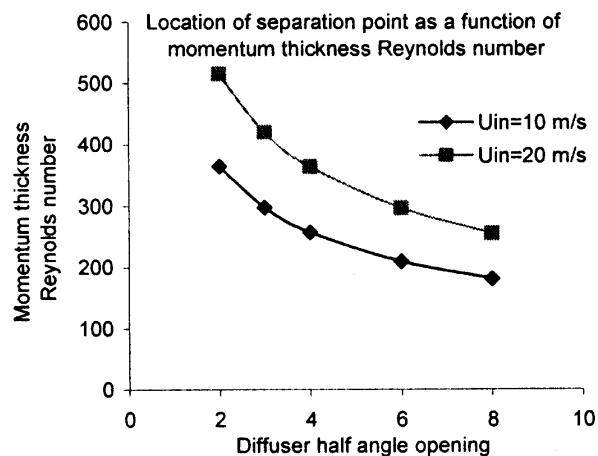
شکل (۴): شدت اغتشاشات جریان اصلی در توربوماشین ها بیش از ۱۰٪ و معمولاً ۱۵ تا ۲۰٪ است

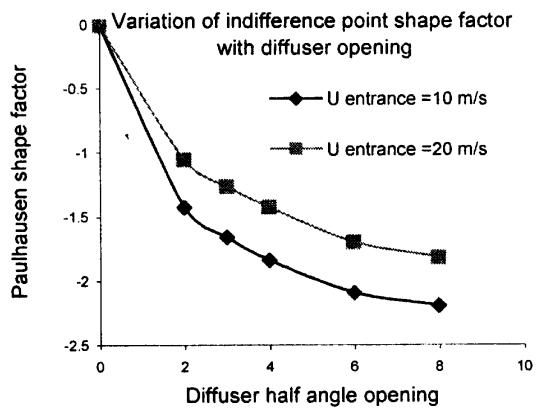
شکل (۷): رینولدز بی تفاوت ($Re_{\theta_{ind}}$) با افزایش زاویه شیپوره و افزایش سرعت ورودی جریان از دهانه ورودی شیپوره دور می شود.

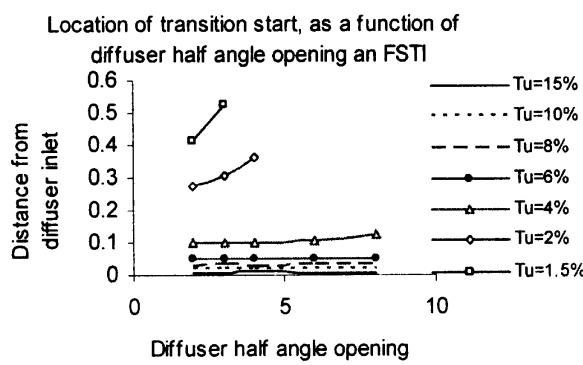
شکل (۸): اثر توربولنت جریان آزاد بر $Re_{\theta_{trans}}$ در زوایای مختلف شیپوره ($U_{in}=20 \text{ m/s}$)

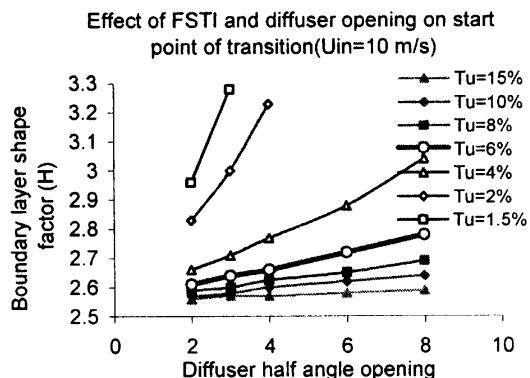
شکل (۹): موقعیت نقطه جداش تحت تاثیر افزایش زاویه شیپوره و افزایش عدد رینولدز ورودی

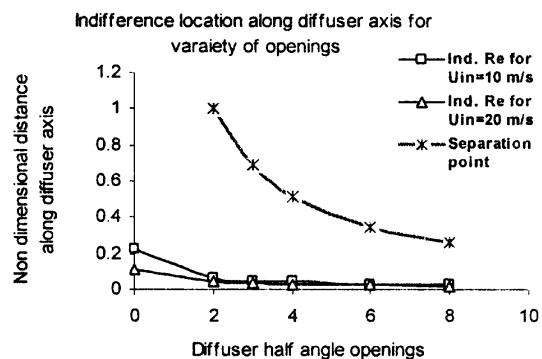
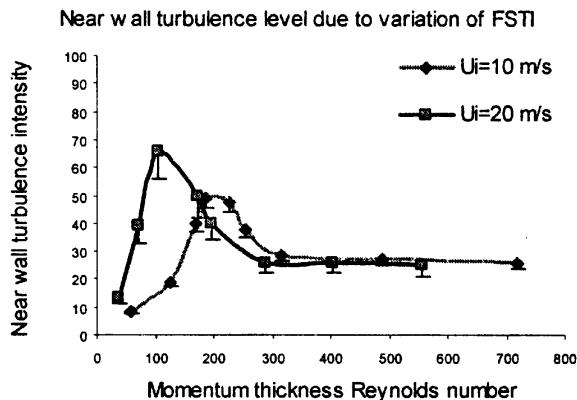
شکل (۱۰): ضریب شکل نقطه بی تفاوت با تغییر زاویه شیپوره و اگر تغییر می کند و برای زوایای بزرگ تر در λ_{θ} کوچک تر اتفاق می افتد

شکل (۱۱): اثر شدت توربولنس جریان آزاد و نیم گشودگی شیپوره بر فاصله نقطه آغاز لایه گذرا از دهانه شیپوره

شکل (۱۲): اثر شدت توربولنس جریان آزاد بر شروع لایه مرزی گذرا در زوایای گشودگی مختلف شیپوره

شکل (۱۳): شدت توربولنس کنار دیواره (در $y^+ \leq 10$). منحنی ها تاثیر پذیری از $Tu = 15\%$ را نشان می دهند. حدود تاثیر پذیری برای Tu های دیگر با شاخص های اضافی نمایش داده شده است

شکل (۱۲): موقعیت نقطه جداش نسبت به نقاط رینولدز بی تفاوت برای سرعت های ورودی مختلف

- مراجع

Kendall J.M., "Experimental study of disturbances produced in a pretransitional laminar boundary layer by weak freestream turbulence" [1985] AIAA paper 85-1695

Mayle R.E., "The Role of Laminar-Turbulent Transition in Gas Turbine Engine", ASME Jnl. Of Turbomachinery, Vol. 121, [1999], pp.594-537.

Menter F.R., Likki S.R., Suzan Y.B. et. al. "A Correction-Based Transitional Model Using Local Variables" Part I , Proceedings of ASME Turbo Expo, June 14-17 , [2004], Vienna,

Schlichting H., Gersten K. "Boundary Layer Theory" ISBN 3-540-66270, Springer-Verlag Berlin, [2000]

Schubauer, G.B. and Spangenberg, W.G. "Forced mixing in boundary-layer" J. of Fluid Mechanics, 8:10-32(1960)

Schwartz M., Rung T., Thiele F., "Computational Modeling of Influence of Free Stream Turbulence on Boundary-Layer Flows" [2001], Grant No. Fe 43/38.

Suzan Y.B. and Huang P.G. "Comprehensive Validation of an Intermittency Transport Model for Transition Low-pressure Turbine Flows" AIAA [2004], 1121

- [۱] Abu-Ghannam, B.J. and Shaw R., "Natural Transition of Boundary Layers- The effects of Turbulence, Pressure Gradient and Flow History" Jnl. Of Mech. Engg. Sci, Vol. 22,[1980], pp 213-228.
- [۲] Granville;http://www.mh-aerotools.de/airfoils/jf_analysis_panel.htm
- [۳] Gostelow J.P., Melwani N. and Walker G.J., "Effects of Streamwise Pressure Gradient on Turbulent Spot Development" Jnl. Of Turbomachinery, Vol. 118, [1996], pp 737-743.
- [۴] Jimenez J. and Simens M. "Low Dimensional Dynamics of Near Wall Turbulence" Center for Turbulence Research, Annual Research Briefs [2000]
- [۵] Johnson M.W. "A Receptivity Based Transition Model" Proceedings of ASME Turbo Expo. [2003], Atlanta, Georgia, USA
- [۶] Johnson, M.W. and Ercan, A.H., "A Physical model for Separated Flow Transition" Int. Jnl. Of Heat and Fluid Flow, Vol. 20 [1999], pp 504
- [۷] Jungho Chio, Shuye T., Han J., Ladeinde F. "Effect of Free Stream Turbulence on Turbine Blade Heat Transfer and Pressure Coefficients in Low Reynolds Number" [2004], 34413452 , Int. J. of Heat Transfer. Elsevier Book
- [۸] Klebanoff P.S., "Effect of Free Stream Turbulence on the Laminar Boundary Layer" [1971] Bull. Am. Soc., 10, 1323

- زیرنویس ها

¹ Tollmien-Schlichting waves

² Klebanoff mode

³ Coherent structure

⁴ Intermittency

⁵ Normal distribution